

OVERDENKING

ROEPING

‘Kom, volg Mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken’ (Marcus 1:17)

Jezus' prediking heeft een adres. Jezus spreekt de twee vissers aan die hun net in de zee werpen. Doelbewust en met gezag zegt Hij: 'Kom, volg Mij.' Ze geven er zonder meer gehoor aan. Het spreken van Jezus is krachtdadig. Meteen, horen we in vers 18. Geen herhaald vragen. Bedenktijd wordt niet gegeven. Hoeft dat niet? Moeten deze vissers niet eerst blijk geven van bekering en geloof? Jezus ziet wat ze doen en kunnen: het net uitwerpen. Dat is hun werk. Moeten ze hun werk opgeven? Is dat onbelangrijk geworden? Hoe verdienen wij de kost en hoe vullen wij onze dagen? Als juf, directeur, bouwvakker, kind, jurist, landbouwer, burgemeester, visser, winkelier, gepensioneerde, zieke of student? Jezus zegt tot deze vissers dat ze door Hem vissers van mensen gemaakt worden.

Waarom roept Jezus deze mensen? Om voor Hém beschikbaar te zijn. Dankbaar maakt Hij gebruik van hun scheepje, waarin Hij gaat preken en naar de overkant vaart. In het schip valt Hij zelfs in slaap.

Vissers van mensen

Ze zijn opeens zonder beroep. Juist in hun beroep worden ze geroepen. Nu past dat heel goed: visser van mensen worden. Ze mogen in Zijn dienst mensen voor het Evangelie 'vangen'. Want ze hebben weet van de visvangst, van hun netten die ze uitwerpen en soms moeten herstellen. Anders weten vissen de mazen te vinden en vangen de vissers niets.

En nu met mensen? Moeten ze die in netten vangen, in de netten van het Evangelie, van het Koninkrijk van God? Om gevangen te zijn? Of geldt hier direct de bekering. Dat ze leren zullen hoe de Koning van het Koninkrijk, God, mensen ziet, mensen liefheeft en voor mensen Zijn Zoon gezonden heeft? Dat is heel wat anders dan vissen vangen voor je levensonderhoud. Of als vulling van je tijd, zolang je dat kunt: visser zijn. Daarvoor moeten ze achter Jezus aankomen. Ze moeten zien en meemaken hoe Hij mensen 'vangt' en met welk doel. Dat is alleen te zien als je Jezus vóór je hebt. Jezus vangt niet met een web of een net. Hij probeert Zijn macht niet uit te breiden ten koste van mensen. Hij vangt juist om te redden en om mensen tot hun bestemming te brengen.

Gezond water

Om ze in schoon, gereinigd en gezond water te laten zwemmen. Zodat ze in hun element komen en de Koning in het zicht krijgen, straks aan het kruis. Zodat ze van de macht van zonde, het kwaad en de satan worden weggeroepen. Kom, volg Mij, roept Jezus. Zij, als vissers. En u en jij en ik? Hoe kunnen wij achter Jezus komen in hoe we ons beroep uitoefenen en/of ons leven vullen? Met welke visie op mensen, en dus ook op onszelf? Zij zullen niet meer kunnen vissen om het vissen zelf. Het komt volledig in dienst te staan van het achter Jezus gaan. Dat is een leerweg. Dat is de roeping. Het kan geen doel op zichzelf zijn. En daarom kunnen nú die netten wel blijven liggen en kunnen vader Zebedeüs en de loonarbeiders het wel zonder Jakobus en Johannes stellen.

Jezus ziet ze en roept meteen, opdat ze Hem volgen. Hebben ze geen bedenktijd nodig? Gaat het niet om hun geschiktheid? Hoe is het als we vandaag geroepen worden tot het ambt, tot dienst in kerk en samenleving? Merken we met welk gezag Jezus roept? Hoe denken we over roeping? Om achter Jezus te komen, gaat het niet om eigen kunnen op zich, maar om Wie Hij is, wat Hij zegt en predikt en wat Hij van ons weet te maken. Dat we niet meer buiten Hem omkijken naar medemensen en naar onszelf. En dat alles in het licht van het in Jezus nabijgekomen Koninkrijk van God. Dat komt slechts in zicht als we Hem volgen en zo Zijn stem verstaan. 'De HEERE is daar en Hij roept u!'

Bijbellezing: Marcus 1:16-20

*Jezus die langs het water liep
en Simon en Andreas riep,
om zomaar zonder praten
hun netten te verlaten,
Hij komt misschien vandaag voorbij
en roept ook ons, roept u en mij,
om alles op te geven
en trouw Hem na te leven. (Gezang 47 vers 1)*

R.H. Hekman